

Høringsnotat

Kontor/afdeling
Center for vedvarende energi

Dato
09-03-2021

J nr. 2020 - 10926

/MNRK

Høringsnotat om forslag til ændring af bekendtgørelse om undtagelse af visse kommunale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse

Ændringen til bekendtgørelsen blev sendt i ekstern høring den 5. februar 2021 med frist for afgivelse af høringssvar den 5. marts 2021.

Der er modtaget i alt 9 høringssvar i forbindelse med høringen.

Følgende 4 høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til forslaget til ændring af bekendtgørelsen:

- CO-industri
- FRI – Foreningen af Rådgivende Ingeniører
- Rådet for Grøn Omstilling
- Dansk Arbejdsgiverforening

Følgende 5 høringsparter har fremsendt bemærkninger til forslaget til ændring af bekendtgørelsen:

- TEQNIQ Arbejdsgiverne
- Dansk Solcelleforening
- Energiforum Danmark
- KL
- Forsyningstilsynet

I det følgende vil de indkomne høringssvar blive gennemgået efterfulgt af Energistyrelsens bemærkninger. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen. Høringssvarene har ikke givet anledning til at ændre i forslaget til ændring af bekendtgørelsen.

Permanent dispensationsordning for solcelleanlæg/ophævelse af kravet om selskabsudskillelse

TEQNIQ Arbejdsgiverne anfører, at solceller er et vigtigt element i den grønne omstilling, og kommunernes muligheder for at opsætte solceller derfor skal sikres bedst muligt. Der foreslås en permanent dispensationsordning angående kravet om selskabsudskillelse for kommunale solcelleanlæg, der er dimensioneret til at dække en eller flere bygninger i umiddelbar nærhed af hverandres samlede maksimale elforbrug. Der peges desuden på, at 20 MW-puljen, jf. bekendtgørelsens § 5, bør

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

lukkes, idet ventelisten til puljen forhindrer udbygning med solceller og ordningen dermed er i strid med VE-direktivet.

Dansk Solcelleforening anfører, at solceller uden tvivl vil være et vigtigt element i den grønne omstilling, og kommunernes muligheder for at opsætte solceller derfor vil være et positivt bidrag til at opfylde dette mål. Dansk Solcelleforening mener derfor, at kommunernes muligheder for at opsætte solceller uden selskabsmæssig udskillelse bør gøres nemmere. Dansk Solcelleforening foreslår, at der laves en generel undtagelse, som giver kommuner lov til at opsætte solcelleanlæg, der er dimensioneret til at dække egetforbruget i en eller flere bygninger i umiddelbar nærhed af hinanden.

Energiforum Danmark anfører, at den foreslåede ordning vil medføre stor lettelse i mange kommuner, men samtidig ærgrer det, at man ikke mere generelt har valgt at afbureaukratisere området og stille kommunerne mere frit i forhold til at bidrage til den grønne omstilling fremadrettet. Der peges på, at kommunale solceller, ulig solceller på mange boliger, vil have samtidighed mellem forbrug og produktion, hvilket begrænser trafikken på nettet. Energiforum Danmark opfordrer derfor til, at man "frigiver" de kommunale solceller.

KL anfører, at dispensationsordningen i sig selv er et godt tiltag, der imødekommer de kommuner, der har investeret i den grønne omstilling og opsat solcelleanlæg på kommunens tage. KL havde imidlertid med implementeringen af artikel 21 i VE-direktivet set frem til en generel fjernelse af kravet om selskabsdannelse fra kommunerne, frem for en dispensationsordning for de resterende eksisterende kommunale solcelleanlæg, der endnu ikke er omfattet af en dispensationsordning. Dispensationsordningen kan imødekomme et eksisterende behov, men det er KL's opfattelse, at ordningen og de nye regler på området ikke i højere grad vil fremme solceller på de kommunale tage.

Energistyrelsen bemærker, at udbygningen med kommunale solcelleanlæg med dispensation får en uforholdsmæssig stor indirekte støtte (gennemsnitligt ca. 62 øre/kWh) i sparet elafgift, hvis elafgiftsfritagelsen sammenlignes med det gennemsnitlige vindende pristillæg fra det teknologineutrale udbud i 2019, som var på 1,54 øre/kWh. Det vurderes således ikke at være en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig solcelleudbygning, hvis relativt dyrere solcelleanlæg på eksisterende bygninger alene bliver rentable via en høj indirekte støtte fra en elafgiftsbesparelse¹.

¹ Læs mere på:
https://ens.dk/sites/ens.dk/files/Sol/analyse_af_tidssvarende_udbygning_med_solceller_under_hensyn_til_gældende_eu-regulering_-_december_2020.pdf

Energistyrelsen bemærker desuden, at elforsyningslovens krav om selskabsudskillelse af kommunal elproduktion bygger på nationale hensyn for at sikre en klar adskillelse mellem kommunens kerneopgaver (fx borgernær velfærd som skoler, plejehjem, mv.) og kommercielle aktiviteter (fx elforsyningsvirksomhed). Dette skal sikre, at en kommune i udgangspunktet ikke har mulighed for at indgå i risikofyldt forsyningsvirksomhed og potentielt lide økonomiske tab og dermed påvirke kommunens kerneopgaver negativt. Det er vurderingen, at kravet således er i overensstemmelse med EU rettens proportionalitetsprincip, og at kravet derfor kan opretholdes uden at være i strid med VE II-direktivets artikel 21.

Energistyrelsen bemærker sluttelig, at kommuner fremadrettet kan etablere solceller og egetforbruge, hvis 1) solcelleanlægget udskilles i et særskilt selskab, der ejes af kommunen selv, 2) solcelleanlægget opnår dispensation i forbindelse med nybyggeri og større renoveringer, hvor solcelleanlægget indgår i overholdelsen af energirammen, og 3) solcelleanlægget ejes af en tredjepart (fx en solcellevirksomhed), hvilket muliggøres ved den planlagte afskaffelse af identitetskravet.

Vejledning og puljestørrelse

KL anfører endvidere, at det bør fremgå klart af bekendtgørelsen eller vejledningen hertil, at dispensationsadgangen gælder både anlæg, der indtil nu har været selskabsudskilt, men som endnu ikke er omfattet af en dispensationsordning, samt anlæg som ikke har været selskabsudskilt, på trods af, at de heller ikke har været omfattet af en dispensationsordning. Der peges desuden på, at fristen på 9 måneder for at indgive ansøgning om dispensation er for kort, idet de kommuner, der skal overtage ejerskabet fra et solcelleselskab, skal have tid til at lukke selskabet inden der indgives ansøgning om dispensation. Sluttelig peges der på, at man er bekymret for om dispensationsordningen, hvis størrelse er forudsat til at være på 4,5 MW, er stor nok til at indeholde alle de kommunale anlæg, der måtte ønske at søge om dispensationsadgang.

Energistyrelsen har noteret sig behovet for vejledning af kommunerne i perioden, hvor der kan indgives ansøgninger om dispensation efter de nye regler. Energistyrelsen vil i den forbindelse indgå i dialog med de relevante parter, herunder KL, for at sikre vejledning og hjælp til de kommuner, som måtte have behov for det, herunder i forbindelse med overtagelse ejerskabet af anlæg, der måtte være blevet selskabsmæssigt udskilt.

Energistyrelsen bemærker desuden, at det er Energistirelsens vurdering, at en kapacitet på i alt 4,5 MW er dækkende for de anlæg, der kan blive omfattet af dispensationsordningen. Energistyrelsen har identificeret ca. 2 MW kommunale solcelleanlæg, der er opstillet uden om de nugældende dispensationsordninger, og som ikke er selskabsmæssigt udskilt. Dertil kommer, at der er ca. 1 MW kommunale

solcelleanlæg, som har været registreret nettilsluttet i stamdataregistret, men senere er blevet frakoblet. Der kan hertil være solcelleanlæg, som kommunerne fra start har udskilt i særskilte selskaber, og som derfor ikke indgår i de øvrige opgørelser, hvor kommunen er anført som ejer i stamdataregistret. Der kan desuden også forekomme solcelleanlæg, som kommunerne endnu ikke har oplyst om, og som heller ikke fremgår af stamdataregistret. For at sikre, at ordningen er stor nok til at fungere som en reel ligestilling mellem kommunernes historiske anlæg, har Energistyrelsen skønnet, at der kan forekomme op til 1,5 MW ukendte anlæg samt anlæg, der fra starten er selskabsmæssigt udskilt.

Øvrigt

Forsyningstilsynet bemærker, at bekendtgørelsen alene undtager kommunale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse og ikke fra elforsyningslovens regler i øvrigt, og at bekendtgørelsesudkastet derfor ikke undtager disse kommunale solcelleanlæg fra kravene om kommunal modregning i medfør af reglerne i elforsyningslovens §§ 37 og 37 a. Det er derfor Forsyningstilsynets vurdering, at de kommunale solcelleanlæg fortsat vil være omfattet af modregningsreglerne, og at kommunerne derfor også fortsat skal have en regnskabsmæssig adskillelse af solcelleanlæggene, uanset at kommunerne undtages fra kravet om selskabsmæssig udskillelse af disse solcelleanlæg.

Energistyrelsen bemærker, at de foreslåede regler alene indfører en mulighed for undtagelse af visse kommunale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse.